

Eilean paddling

Johann van Rossum

Een aardige vertaling van mijn titel zou 'eiland hopen met zeekano' kunnen zijn, want dat deden we met ruim twintig enthousiastelingen langs de kusten van The Small Isles in Schotland. Stuk voor stuk ervaren zeekajackers. Het besluit om in twee groepen van twaalf te kanoën werd door iedereen die zich meldde met instemming begroet. Het inhuren van een tweede gids blijkt een investering die veel teleurstelling voorkwam. Vanuit Morar op Arisaig maken we een zesdaagse zeekajaktocht langs de kust van Skye, Rum, Canna, Eigg en Muck.

Het was een rommeltje op de camping bij Morar; vijftientig tentjes bij elkaar, volbeladen auto's met kano's op de dakdragers en negen wc- en douchesleutels voor de deelnemers die daarmee een "stoelgangstoelendans" mochten uitvoeren....

Het vertrekpunt werd een mooi zandstrandje waar een Schotse zeemeermin van zo'n vierhonderd pond onze kanoïnpakverrichtingen met belangstelling volgde. Klokslag 12.00 uur peddelen we richting Sound of Sleat bij Skye. De andere groep Nick vaart zuidwaarts en wellicht komen we elkaar halverwege tegen. Wij gaan onder leiding van Ray Goodwin koers noordwest aanhouden: de zuidpunt van het eiland van de mist, zoals Skye in het Gaelic heet. Er staat een aardige wind uit zuid, Beaufort vier. Peddelen over een onrustig zeetje met rechts de puntige skyline van Skye en links de typische puistvorm van Eigg en op twaalf uur voorlopig uitzicht op de hoge toppen van Rum. Aan bakboordzijde voortdurend waterheuveltjes die soms schuimend breken, maar meestal de kajak een meter of anderhalf optillen en rustig verder rollen. Het blijft opletten met dit soort water en ik doe een paar geslaagde pogingen om foto's van mijn tochtgenoten te maken. Op Point of Sleat slaan we ons kamp op. Het is behoorlijk fris en we bouwen ver van het kwetsbare tentdoek een groot kampvuur en hopen daarmee tevens de midges enigszins van het lijf te kunnen houden. Een groep verdwaalde Franse scouts wijzen we de weg naar het lichtbaken op de Point, de pauvres verkleumende garçons moeten nog een onderkomen voor de nacht vinden.

Maandag

We gaan relaxed van start, tegen tien uur vertrekken we om een schitterende rotskust een beetje te exploreren en hebben volop gelegenheid om mooie vaarfoto's te maken. Een ochtendzonnetje begeleidt ons langs de spectaculaire rotspartijen en grotten. In het begin staat er een mooie deining en we hebben ook aardig wat stroming mee. Dan wordt de zee is als een spiegeltje en we kijken heel lang uit op de rotsen van Skye. Ineens duikt voor ons een bruinvis op om zich verder niet meer te vertonen. We blijven uiteraard alert op een tweede ontmoeting. De lucht achter ons betreft en niet veel later plentst er een wolk boven ons leeg. Een half uur later klaart het al weer op en varen we langs Prince Charles's Cave naar onze pauzeplek Port an Luig Mhòir. Tijdens zijn vlucht voor de Engelsen verborg in 1747 Bonnie Prince Charles zich hier in een van de grotten. Onze geschiedenisles eindigt in het zeewier en wordt vervolgd door een lunchpauze op grote stenen. De Kreukjes liggen voor lijf tussen de rotsen en dat levert erg geslaagde pauzefoto's op. Marcel zit ook even weg te dutten tussen de zeesla. We hebben uitzicht op Eigg en Rum. Een half uurtje pauze en dan langs de kust van het schiereiland Strathaird naar het kiezelstrandje Camas Fhionnairgh. Als we een stukje door een steeds ondieper wordend riviertje lopen, komen we op een mooie kampeerplek in de buurt van een schuilhut of bothy. Na het avondeten zetten we met een lege kajak nog twee verlate wandelaars over de inmiddels brede rivier en genieten daarna van een rustig avondje met whisky en midges.

Dinsdag

Vandaag blijven de tenten en het merendeel van onze bagage achter. Met vrijwel lege kano's maken we nu een tochtje rond de punt van Rubha Ban naar de baai aan de noordkant van Loch Scavaig. Halverwege stuiten we op zeehonden en we ontdekken zelfs een paar zeeotters die op veilige afstand de felgekleurde zeekano's in de gaten houden. We moeten in de baai uitstappen en een stukje overdragen. Ondanks de lege kano's toch een hachelijke onderneming over de gladde stenen en het natte zeewier. Daarna een ondiep riviertje waar we de kano's achter ons aan konden slepen. Ook bloedlink trouwens met die spekgladde keien. Dan houdt het riviertje op en wordt het een beekje of drie, vier. Nu komt het echte sjouwwerk: de kano's moeten nu over een flink rotsplateau gedragen worden. Weer werk voor de tokkels en met vier man per kajak lukt het om over polyesteronvriendelijke rotsen te komen. De instap daarna is riant, net als het uitzicht op de mooie bergen, kristalhelder en spiegelglad water. We varen op Loch Coruisk met zeekajaks ongeveer dertig voet boven zeeniveau.... Einde meer, einde mooi weer! Tijdens de break wordt de Nescafé Espresso door hemelwater verdund tot gewone koffie. Het regenbuitje is een plaagstootje en als alles wat echt droog moet blijven veilig in de kano's zit, klaart het op. We besluiten het dal stroomop

waarts te voet te verkennen. We volgen de loop van het bergbeekje, bukken bij zonnedaauw, springen van rots tot rots en waden door het verfrissende stroompje. Op de terugweg besluiten Alex en Rick, hun respectievelijke neopreen en drysuit uit te proberen. In het ijskoude water van een zwembaddiep gedeelte nemen ze een duik. Niet lang daarna liggen we er allemaal in. Ongaarne klimmen we uit het water en weer terug in de kano's. Het fantastische uitzicht over het Loch maakt een heleboel goed. Het ritueel van het overdragen herhaalt zich. Als we de baai van Loch Scavaig invaren hebben we een aangename ontmoeting met een twintigtal grijze zeehonden. Ze laten zich gewillig fotograferen. De zeeotters hebben we niet meer terug gezien. Tegen vier uur zijn we terug bij base camp. Het is broeierig warm en ook de midges maken het onaangenaam. Pas als we 's avonds bij de bothy een kampvuur kunnen maken hebben we minder last van de kleine kwelgeesten. Een jonge Schot hakt voor ons het hout en als hij na twee whisky's wel erg overmoedig met de bijl omgaat, geven we haastig aan dat het zo wel genoeg is.

Woensdag

Gezeten op een plateau een meter of dertig boven de kampeerplekjes van mijn tochtgenoten hou ik mijn logboek bij. Het is 20.00 uur locale tijd. De zon staat nog behoorlijk hoog boven Rum. Een paar uur geleden zijn we hier op de noordelijkste punt van Eigg aangeland. Vanmorgen vertrokken we tegen halftien vanaf Skye. Vandaag wordt het warm; geen neopreen of drysuits! De oversteek naar Soay met een korte koffiepauze in de baai en daarna peddelen we over een windstille Cuillin Sound naar het National Nature Reserve Rum. De piramidevormige toppen van Ard Nev en Ard Mheall hebben we erg lang in het vizier. Het zal niet gemakkelijk zijn daar twaalf tentjes zonder problemen te planten. We varen de haven van Loch Scesort voorbij en vinden een mooi pauzestrandje. Drie kwartier pauze om enigszins de stroming in de Sound of Rum mee te hebben. Als we aanstalten maken om in onze kano's te stappen, zien we aan de noordzijde van de haven de groep van Nick varen. Die hebben blijkbaar een pauze gehad in Kinloch en maken nu de tocht in omgekeerde richting. Ze hebben ons wel opgemerkt, maar ook zij willen gebruik maken van de stroming en hebben weinig tijd te verliezen; we zien elkaar zaterdag weer! Wij varen dan in een vlot tempo de Sound op. Het tempo is ietwat te vlot voor een paar tochtgenoten en we doen een tandje minder. Het wordt erg warm. Een plotseling opduikende bruinvis houdt ons weer attent voor een tijdje. De typische vorm van Eigg komt heel langzaam dichterbij. We landen tenslotte op een kiezelstrandje op het puntje van [egg]. De kajaks moeten boven de vloedlijn gelegd worden. Tenten e.d. er uit en een flink stuk dragen naar een kampeerplek. Ray vindt een plaatsje op de richel, Lex staat op een uitstekende rots, Ida, Marcel, Rick, Aart, Arie en Hannie staan nabij een sternkolonie en moeten regelmatig bukken voor de duikvluchten van de *Sterna paradisaea*. Martin staat wat verder daar vandaan. Maarten, Marie-Louise, Alex en ik staan op een vlak gedeelte ruim dertig voet boven sea level met uitzicht over het gebied waar we de afgelopen dagen gekanood hebben. We genieten van een zonsondergang, warme chocolademelk en aardig wat whisky die avond. Om tien uur zakt een knalrode zon achter de skyline van Rum. Het is elf uur als we onze Termarestmatjes op zoeken. Twaalf uur Europese tijd, het is niet echt donker.

Donderdag

Meerdere opties vandaag. Zaterdag willen we redelijk op tijd op Arisaig terug zijn. Overnachten op Muck is een mogelijkheid. Betekent een behoorlijke oversteek voor vrijdag. Andere mogelijkheid is het eiland Eigg ronden, iets meer dan dertig kilometer. En daarnaast is er dan voor de mensen die een dagje niet willen varen vandaag de gelegenheid om het eiland bergwandelen te verkennen. We besluiten voor de laatste optie te gaan. Martin, Marie-Louise, Ida en Rick trekken de stoute schoenen aan. De anderen gaan de kust vanaf de zeezijde verkennen. Een mooi tochtje met schuimende rotspartijen, nieuwsgierige zeehonden en een steenarend (golden eagle). De lange oceaandeining loopt zich te pletter op de rotseilandjes voor de kust. Enorme hoge rotsen aan de linkerzijde en in de verte rechts van ons het eiland Muck. We varen in een lekker rustig tempo. Geen haast vandaag. Genieten van dit onbetaalbare uitzicht. We varen langs de Massacre Cave waar tweehonderd vrouwen en kinderen van de clan MacDonalds (geen familie van...) het leven lieten na een laffe brandstichting door de MacLeods. Gezellig volkje! Bij de zuidpunt van het eiland wordt gewerkt aan een nieuwe ferryhaven. Ray, Hannie, Arie en Marcel storen zich niet aan de bouwherrie en landen aan bij een soort eetcafé. De anderen peddelen een stukje door naar een strandje waar een uurtje pauze ingelast wordt. Daarna peddelen we anderhalf uur lang stevig langs de oostkust naar de bivakplaats terug. Het kampvuur kan die avond de kleine bijtmuggen niet voldoende op afstand houden. We vluchten naar de overstekende rots bij de tent van Lex. Het waait daar en dat vinden midges niet fijn.

Vrijdag

Het is mooi weer als we tegen halfelf in onze boten stappen. Met het inpakken gaat het steeds beter, veel eten is op en we krijgen er gaandeweg meer handigheid in. Een kilometer volgen we koers zuid langs de oostkust en dan koers 118.... Een slaapverwekkend tochtje over de gladgestreken Sound of Eigg. Geen zuchtje wind en van de verwachte stroming merken we ook niet veel. Twee uur lang met als enige afwisseling de veerboot van Muck naar Mallaig en een bruinvis die een paar keer naast de boot van Marcel een

kijkje komt nemen. Dan ineens wordt het een stuk frisser en maken we van de pauze gebruik om kajakjacks en anoraks aan te trekken. De voorspelde verandering in het weer voltrekt zich nu. Het begint stevig te waaien en anderhalf uur harken we met Beaufort 3 à 4 uit zuidwest naar het vasteland. Dan, net voor de regen begint, vinden we het strandje bij Loch nam Uamh. De kudde schapen verdwijnt als ze de polyester invasie bemerken en wij zoeken een plekje voor onze tentjes: een beetje vlak en niet te veel verse schapendrollen. Ray meent dat het weliswaar vanavond weer opklaart, maar bouwt met een aantal mensen toch een groupshelter. Dat wordt de kroeg vanavond. We staan goed een uurtje of zo en krijgen dan vanuit zeezijde bezoek van een tiental zeekajakkers uit Edingburgh. We moeten vannacht de kampeerplek delen.

Zaterdag

Het regent als we wakker worden. De dertig procent kans op neerslag valt dus hier! Maar als we om tien uur exact (Ray had aardig opgescheept tegenover de Schotse kanovaarders over de punctualiteit van the Dutch!) vertrekken, gaan we de zuidkust van het Arisaig schiereiland verkennen en peddelen we pardoes een zeehondenkolonie in. Meer dan honderd grijze zeehonden duiken achter, voor en naast onze kajaks op. We kunnen prachtige foto's maken. Ten twaalven landen we op het strandje achter de camping. Met lege kano's sjouwen is een stuk aangenamer! De groep van Nick landt twee uur later aan. Aan de verhalen te horen nog spectaculairder met reddingen en flinke afstanden. Ze hebben hopelijk net zo veel plezier gehad en genoten als onze groep.

Die avond eten we in een oergezellige cottage met geweldig lekker eten en drinken. Een waardige afsluiting van een perfecte week zeekanoën langs de zuidkust van Skye, de eilanden Rum en Eigg en de kust van Arisaig met tochtgenoten die ik na deze peddelvakantie nog aardiger ben gaan vinden.